

İLÂHÎ İNAYET

Adamın biri, bir gece bir rüya görmüş, upuzun bir kumsal boyunca Tanrı ile yürüyormuş.

Onlar yürürken tam karşılardaki gökyüzünden de bir film şeridi gibi, adamın hayatından sahneler geçiyormuş.

Kumsal adamın hayat yolu imiş sanki. Adam kumda iki çift ayak izi kaldığında dikkat etmiş

Bir çifti kendisinin, bir çifti Tanrı'nın.

Hayatının son sahnesi de gökyüzünden geçtikten sonra adam, kumdaki ayak izlerine boydan boya bir daha bakmış ve birden bir şey dikkatini çekmiş:

Hayat yolunun pek çok bölümünde kumda sadece bir çift ayak izi ve adam dehşet içinde fark etmiş ki, ayak izlerinin, teklediği zamanlar, hayatının en kötü, en acı anlarına rastlıyor...

Bu keşfi onu fena halde rahatsız etmiş ve Tanrı'ya sormaya karar vermiş.

“Tanrım ... Eğer sana inanırsam, senin yolundan gidersem her zaman yanımda olacağını, her zaman yanı başımda yürüyeceğini söylemiştin ...

Oysa hayat yoluma bakıyorum. En zorlu, en kötü, en acılı anlarımda sadece bir çift ayak izi görüyorum kumda ...

Anlamıyorum Tanrım, anlamıyorum ...

Hayatın kolay günlerinde yanımda yürüyorsun da sana en muhtaç olduğum anlarda beni niye terk ediyorsun?

Tanrı gülümseyerek cevap vermiş:

Sevgili, çok sevgili kulum

Ben seni çok sevdim ve hiç terk etmedim. Hayat yolundaki en zorlu sınav günlerinde, yani en acılı, en kötü anlarında kumda hep bir çift ayak izi gördün. Dikkat et! Ayak izleri teke indiğinde derinleşiyor.

Çünkü o sıralar ben, seni kucağımda taşıyordum!

Alıntıdır